

V spomin slovesne poroke
Njega c. in kr. Visokosti nadvojvode
FRANČIŠKA SALVATORJA
in Nje c. in kr. Visokosti nadvojvodice
MARIJE VALERIJE
dné 31. malega srpana leta 1890.

Prêstol je Avstrije že odslôvil šestóricó vekov,
Mnogi vihár ga majál, toda razrušil ga ni:
Zvésti v bridkôbe so dnéh junaški narodi njegoví
Zdušno hiteli na bôj, da se ohrani slovêč,
Družno v pokojen je čas, karkoli jih Avstrija broji,
Vsak jednomáti ji ród služil ponosno-vesel.
Národ slovenski je naš med Avstrije sini od nékdaj
Prví nje brambovec slúl, trdil zvestôbo s krvjó,
Slavni rodíci udan ljubezni je svoje obilju
Dušek osrečen dajal v blaženi dôbi mirú.
Zopet odpira uhó Slovenec besedam vesélím,
Zdušenja sládka oblást môško mu dviga srcé:
Avstrije hčeri je dan zazóril najlepši življenja,
Zánjo pomemben in svét, národom vérnim radóst.
„Blágoslov rósi nebó na Vaju, slavljénca visóka,
Živel, Frančišek, in Ti, blága Valerija, ž Njim!“
Takšen razlega pozdráv se danes po zémľah avstrijskih,
Njega zvenéči odmev hrib preletáva in dól.
Tudi slovenskih sinóv se glasijo pesmi vznesene,
Mesto praznuje in vás Vajine sreče spomin,
Vajine sreče spomin, ki sprémljaj življenja korake
Vama po cvétnih stezáh v Vajino radóst vsekdár!

Jožef Cimperman.